

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У. 19711/18
Дана 18.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Гордана Николић Врбашки, председник већа, Јелена Искић и Љиљана Коруга, чланови већа, уз учешће судског саветника Соње Медић, записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиле А.А. из ...,, коју заступа Миленко Филиповић, адвокат из Новог Сада, Д. Туцовића 8, против туженог СЕНАТА УНИВЕРЗИТЕТА У НОВОМ САДУ, кога заступа Горан Станивуковић, адвокат из Новог Сада, Сремска 4/2, ради поништаја одлуке број 04-29/46-38 од 06.09.2018. године, у предмету избора у звање редовног професора, у нејавној седници већа одржаној дана 18.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Обавезује се тужилца А.А. из ...,, да туженом Сенату универзитета у Новом Саду, на име накнаде трошкова управног спора иплати износ од 16.500,00 динара са законском затезном каматом од дана истека рока за добровољно извршење до коначне исплате у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореном одлуком Др А.А. не бира се у звање редовног професора за ужу научну област Педагогија на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 29.10.2018. године, тужилца оспорава

законитост одлуке туженог органа. Наводи да је оспорена одлука донета на основу правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду пословни број П1. 115/2017 од 19.03.2018. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду пословни број Гж1. 1490/2018 од 09.07.2018. године, а којом пресудом је наложено туженом да на седницу Сената уврсти у дневни ред седнице тачку о избору тужиле у звање редовног професора и заснивање радног односа са Филозофским факултетом универзитета у Новом Саду за научну област Педагогија и по тој тачки донесе одлуку у року од 15 дана, под претњом извршења, да је пречишћеним дневним редом туженог број 04-9/96 од 06.09.2018. године сазвана 46. седница Сената Универзитета у Новом Саду за 06. септембар 2018. године са почетком у 12,00 часова, којим је под тачком 38.1.6. предложено доношење одлуке о избору тужиле у звање наставника, те да су се у записнику о раду Сената Универзитета у Новом Саду на 46. седници одржаној 06.09.2018. године под тачком 38.1.6. дневног реда поводом доношења одлуке о избору тужиле у звање наставника, проф. др Б.Б., ректор Универзитета у Новом Саду и председавајући Сенатом и проф. др В.В., изузели из расправе по овој тачки дневног реда, пошто је тужилца против њих, због сумње да су извршили кривично дело, поднела кривичну пријаву, да би проф. др Б.Б. потом председавање Сенатом, по тој тачки дневног реда, препустио проф. др Г.Г., проректорки за наставу Универзитета у Новом Саду. Истиче да доношењу одлуке није претходило расправљање нити било какво уводно образложење, те да је одлука донета без икакве дискусије, те да се не може закључити, чиме су се то руководили чланови Сената приликом гласања и доношења оспорене Одлуке. Указује да је образложење оспорене одлуке формално, те да је сведено на просто набрајање и описивање поступка и радњи које су тужилца, тужени и Филозофски факултет УНС-а, предузимали у периоду од 10. седнице Сената УНС-а одржане 12.05.2016. године, на којој седници туженог је увршћена тачка дневног реда о избору тужиле у звање наставника-редовног професора за ужу научну област Педагогија и заснивање радног односа са Филозофским факултетом УНС-а, па до дана доношења одлуке туженог на 46. седници Сената која се оспорава овом тужбом. Сматра да је на описани начин тужени поступио супротно закону и налогу из правноснажне пресуде Основног суда у Новом Саду од 19.03.2018. године, те да је само формално извршио правноснажну судску пресуду, увршћивањем у дневни ред 46. седнице Сената ове тачке дневног реда, поводом које тачке је донео одлуку, практично без икаквог одлучивања. Наводи да уколико је тачан навод туженог да због чињенице да није постојао одговарајући предлог Филозофског факултета УНС-а, на основу кога би тужени могао уопште поступати при одлучивању о избору тужиле у звање наставника-редовног професора и заснивања радног односа са Филозофским факултетом УНС-а за ужу научну област Педагогија, односно да је суд донео неизвршиву судску одлуку, тада тужени није могао у дневни ред 46. седнице Сената ни уврстити такву тачку дневног реда по налогу из правноснажне судске пресуде, а самим тим ни доносити било какву одлуку о избору тужиле у предложено наставничко звање и заснивање радног односа, јер ако је изостао адекватан предлог, тада уопште није ни постојао процесни услов за доношење одлуке туженог о непостојећем предлогу. Даље, указује да је правноснажном судском пресудом наложено туженом да на седницу Сената уврсти у дневни ред тачку о избору тужиле у звање редовног професора и заснивање радног односа са Филозофским факултетом УНС-а за ужу научну област Педагогија и да по тој тачки донесе одлуку према актуелном стању у време одржавања 10. седнице Сената УНС-а, 12.05.2016. године, када је постојао предлог Филозофског факултета УНС-а и када су

постојали сви законом и општим актима Универзитета у Новом Саду, предвиђени услови за доношење одлуке о избору тужиле у предложено звање и заснивање радног односа са Филозофским факултетом УНС-а, а када је ова тачка, поступањем тадашњег ректора УНС-а и деканице Филозофског факултета УНС-а, неосновано скинута са дневног реда те седнице Сената УНС-а. Предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорену одлуку и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање.

У одговору на тужбу, тужени је истакао приговор недостатка стварне надлежности Управног суда будући да се ради о предмету заснивања радног односа за чије је решавање, сагласно члану 22. став 3. Закона о уређењу судова, надлежан основни суд. Даље је истакао да је тужба непотпуна и неразумљива, јер не садржи све елементе да би се по њој поступало, будући да тужени није тачно означен, с обзиром на то да је као тужени назначен Сенат Универзитета у Новом Саду, који, сагласно Статуту Универзитета у Новом Саду, представља највиши стручни орган Универзитета у Новом Саду и стога никако не може бити тужени, те да је у тужби предложено да насловни суд усвоји тужбени захтев, иако овакву одлуку Закон о управним споровима не познаје нити предвиђа, у ком смислу предлаже да суд позове тужилу сагласно члану 25. Закона о управним споровима, да у остављеном року отклони недостатке тужбе и укаже јој на последице ако не поступи по захтеву насловног суда. Тужени орган је оценио да су неосновани наводи тужбе да доношењу одлуке није претходила дискусија чланова Сената туженог и да је тужени морао да донесе одлуку према стању у време одржавања 10. седнице Сената туженог на дан 12.05.2016. године, када су, по мишљењу тужиле, постојали услови за доношење одлуке о њеном избору у звање редовног професора за научну област Педагогија и заснивање радног односа са Филозофским факултетом Универзитета, јер је целокупни поступак избора тужиле у звање редовног професора за научну област Педагогија на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду спроведен у складу са одредбама важећих прописа. Навео је да је правноснажном и извршном пресудом Основног суда у Новом Саду П1. 115/2017 од 19.03.2018. године туженом наложено да на седницу Сената туженог уврсти у дневни ред тачку о избору тужиле у звање редовног професора и заснивању радног односа са Филозофским факултетом Универзитета у Новом Саду за научну област Педагогија, те да по тој тачки донесе одлуку у року од 15 дана, под претњом извршења, а што је тужени и учинио. Указује да Сенат туженог није могао нити смео да донесе другачију одлуку, с обзиром на то да Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду није ни предложио да тужилу буде изабрана у одговарајуће наставничко звање. Сматра да је на описани начин, тужени испунио захтеве како својих општих аката, тако и налога из правноснажне и извршне Пресуде Основног суда у Новом Саду П1-115/2017 од 19.03.2018. године. Даље, указао је да Правилник о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Новом Саду предвиђа да у случају када изборно веће матичног факултета не донесе одлуку о утврђивању предлога за избор кандидата којег је предложила комисија, кандидат има право приговора против такве одлуке, те да је тужилу могла да поднесе приговор против одлуке Филозофског факултета којом није усвојен предлог да се тужилу изабере у одговарајуће наставно звање, те да је такво решење разумљиво, имајући у виду да је, сагласно одредби члана 2. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Новом Саду, управо Филозофски факултет у Новом Саду покренуо поступак за стицање одговарајућег наставничког звања и расписао конкурс за

избор у одговарајућа звања за ужу научну област педагогије, а не тужени. Истакао је и да је суд одбацио предлог тужиле да се на наведеној седници користи исти материјал који је био припремљен за 10. седницу Сената туженог одржану дана 12.05.2016. године, због тога што постоји законом прокламована аутономија универзитета која предвиђа његову независност у погледу доношења одлука, због чега суд није надлежан да туженом налаже на основу које документације и чињеница треба да донесе одлуку. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану и тужилу обавезе да му надокнади трошкове управног спора са законском затезном каматом, у року од 15 дана и то на име разматрања списка износ од 8.250,00 динара, састава одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара и судске таксе на одговор на тужбу по одмери суда.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав, да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је испитујући законитост оспорене одлуке у границама захтева из тужбе, сагласно одредбама члана 41. став 1. истог закона, оценом навода тужбе и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспорене одлуке произилази да је на основу одлуке декана Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду објављен Конкурс за избор наставника у сва знања за ужу научну област Педагогија на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, у листу Послови број 654-655 дана 30.12.2015. године и да се на објављени конкурс пријавила кандидаткиња др А.А., овде тужилца. Одлуком Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду од 21.01.2016. године број 01-851/1 формирана је Комисија за припрему извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс за избор у звање наставника. Комисија за писање извештаја о пријављеним кандидатима сачинила је Извештај о пријављеним кандидатима и исти доставила Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду дана 28.01.2016. године, којим је предложила да се др А.А. изабере у звање редовног професора Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду за ужу научну област Педагогија. Изборно веће Филозофског факултета у Новом Саду је на седници одржаној дана 01.04.2016. године донело Одлуку о утврђивању предлога за избор др А.А. у звање редовног професора Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду за ужу научну област Педагогија. У складу са чланом 4. Правилника о начину и поступку ступања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Новом Саду, декан Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду доставио је потребну документацију Стручном већу за хуманистичке науке и уметност Сената Универзитета у Новом Саду, које веће је на 4. седници одржаној дана 14. априла 2016. године донело закључак којим се једногласно одлаже давање мишљења о испуњености законских и научно стручних услова за избор др А.А. у звање редовног професора за ужу научну област Педагогија, због потребе за кориговањем категоризације радова који су наведени у извештају Комисије. Након извршене прекатегоризације радова, Стручно веће за хуманистичке науке и уметност је на 5. седници одржаној дана 05.05.2016. године донело закључак којим је дало позитивно мишљење о испуњености законских и научно стручних услова за избор др А.А. у звање редовног професора за ужу научну област Педагогија и целокупну документацију упутило Сенату Универзитета ради доношења

одлуке за избор у звање. Након тога, Сенат Универзитета у Новом Саду је на 10. седници одржаној дана 12.05.2016. године донео закључак којим се једногласно одлаже доношење одлуке о избору др А.А. у звање редовног професора за ужу научну област Педагогија и предлог враћа на поновно разматрање и одлучивање Изборном већу Филозофског факултета у Универзитета у Новом Саду, због постојања сумњи у валидност појединих података битних за избор у звање наставника Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду за ужу научну област Педагогија. Сенат Универзитета у Новом Саду је на 12. седници одржаној дана 23.06.2016. године донео Одлуку о укидању закључка са 10. седнице Сената Универзитета у Новом Саду одржане дана 12.05.2016. године у вези са избором др А.А. у звање редовног професора Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду за ужу научну област Педагогија. На истој седници, а на основу расположиве документације и познатих чињеница, Сенат Универзитета у Новом Саду донео је закључак којим није усвојен закључак Стручног већа за хуманистичке науке и уметност од 05.05.2016. године у вези са избором др А.А. у звање редовног професора на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду за ужу научну област Педагогија, те је наложено Стручном већу за хуманистичке науке и уметност да преиспита наведени закључак. Стручно веће за хуманистичке науке и уметност је по налогу из закључка Сената Универзитета у Новом Саду од 23.06.2016. године на 13. седници одржаној дана 17.11.2016. године пријављеним кандидатима са предлогом одлуке о избору Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду у што краћем року достави Сенату Универзитета у Новом Саду. Одлуком Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду број 02-426/4 од дана 03.07.2017. године формирана је нова Комисија за припремање извештаја о кандидату пријављеном на Конкурс за избор наставника у сва знања за ужу научну област Педагогија на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Нова Комисија за припрему извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс сачинила је Извештај о пријављеним кандидатима у којем је предложила да се др А.А. изабере у звање ванредног професора Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду за ужу научну област Педагогија и исти доставила Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду. Извештај нове Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс био је на увиду јавности у периоду од 15.08.2017. године до 15.09.2017. године објављивањем у Билтену Универзитета у Новом Саду. У току наведеног периода приговоре на Извештај нове Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима поднели су др А.А. путем свог правног заступника и студенти докторских студија Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду. Изборно веће Филозофског факултета у Новом Саду је на седници одржаној дана 12.10.2017. године донело Одлуку којом није усвојен предлог за избор др А.А. у звање ванредног професора Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду за ужу научну област Педагогија, те је о овој чињеници декан Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду Дописом број 048/164 од 19. октобра 2017. године обавестио Сенат Универзитета у Новом Саду. Даље се тужени орган позвао на одредбе члана 2, 3, 4. и 8. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Новом Саду, те члана 67. став 1. тачка 5. Статута Универзитета у Новом Саду, те је оценио да је неопходно да изборно веће факултета утврди предлог одлуке за избор у звање наставника да би Сенат Универзитета у Новом Саду био у могућности да на основу наведеног предлога донесе одлуку о избору у звање предложеног кандидата. Изборно веће Филозофског факултета

Универзитета у Новом Саду је на седници одржаној 1. априла 2016. године, на предлог Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс, утврдило предлог одлуке о избору др А.А. у звање редовног професора, за ужу научну област Педагогија, о чему је Стручно веће за хуманистичке науке и уметност дало позитивно мишљење на седници одржаној 5. маја 2016. године. Током даљег поступка избора у звање др А.А., Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду доставио је информацију Сенату Универзитета о покретању поступка пред Етичком комисијом Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду ради провере чињенице да ли је један од радова др А.А. који је вреднован у Извештају комисије у поступку њеног избора у звање редовног професора плагијат. На основу наведене информације, а имајући у виду чињеницу да је вредновање наведеног рада у Извештају комисије од утицаја на испуњеност услова за избор др А.А. у звање редовног професора, а тиме и на одлуку Сената о њеном избору у наведено звање, Сенат Универзитета у Новом Саду је на седници одржаној 23. јуна 2016. године донео закључак којим је наложио Стручном већу за хуманистичке науке и уметност да преипита свој закључак од 05. маја 2016. године. На основу наведеног закључка Сената Универзитета у Новом Саду, Стручно веће је на седници одржаној 17. новембра 2016. године, а узимајући у обзир сву расположиву документацију, из које се не може са сигурношћу закључити да ли кандидат испуњава услове за избор у звање прописане општим актима Универзитета донело закључак којим није остало при свом закључку од 5. маја 2016. године, односно није дало позитивно мишљење о избору др А.А. у звање редовног професора на Филозофском Факултету Универзитета у Новом Саду и исти доставило Изборном већу Филозофског факултета, ради преиспитивања предлога Одлуке о избору у звање. Решењем Етичке комисије Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду бр. 02-302/3 од 13. априла 2017. године, др А.А. је оглашена одговорном, јер је утврђено да је рад "Сметње и поремећаји дисциплине који се јављају током наставе", ауторки проф. др Андевски, проф. др Гајић и проф. др Будић, објављен у 37. књизи Годишњака Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду 2012. године, плагијат рада аутора Герта Ломана из Берлина. Имајући у виду чињеницу да су се из рада Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс изузела три члана, а на молбу Филозофског факултета упућену Покрајинском секретаријату за високо образовање и научноистраживачку делатност, ради добијања појашњења спровођења даље процедуре у поступку избора у звање др А.А., Покрајински секретаријат наложио је Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду да се поступак избора у звање по Конкурсу од 30. децембра 2015. године понови, односно да се именује нова Комисија за припрему извештаја о пријављеном кандидату. У поновљеном поступку, Изборно веће Филозофског факултета је на седници одржаној 30. јуна 2017. године донело Одлуку о образовању нове Комисије за припремање извештаја о кандидату пријављеном на конкурс који је објављен у листу Послови 30. децембра 2015. године, а која је сачинила нови Извештај и у истом предложила да се др А.А. изабере у звање ванредног професора Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду. На основу наведеног извештаја комисије, Изборно веће Филозофског факултета на седници одржаној 12. октобра 2018. године донело је Одлуку којом није усвојен предлог Комисије да се др А.А. изабере у звање ванредног професора за ужу научну област Педагогија, о чему је декан Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду обавестио Сенат Универзитета у Новом Саду. Имајући у виду сву достављену документацију, као и пресуду Апелационог суда у Новом Саду број Гж1. 1490/2018 од

9. јула 2018. године којом је потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду број ПП 115/2017 од 19. марта 2018. године, а којом је Универзитету у Новом Саду - Сенату Универзитета у Новом Саду наложено да у дневни ред седнице Сената Универзитета уврсти тачку о избору др А.А. у звање редовног професора за ужу научну област Педагогија и по тој тачки донесе одлуку у року од 15 дана под претњом извршења, Сенат Универзитета у Новом Саду је констатовао да не постоји одговарајући предлог Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду на основу којег би Сенат Универзитета могао поступити у складу са законским нормама и одредбама општинских аката Универзитета у Новом Саду који се односе на избор у наставничка звања, те је имајући у виду све наведено донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења од 06.09.2018. године.

Одредбом члана 58. став 3. тачка 5. Закона о високом образовању ("Службени гласник РС" број 88/17 ... 27/18) прописано је да ради остварења циљева из става 2. овог члана, универзитет, односно академија струковних студија, посебно има надлежности у следећим областима: избор у звања наставника.

Одредбом члана 75. наведеног Закона прописано је да високошколска установа расписује конкурс за стицање звања и заснивање радног односа наставника за уже научне, стручне, односно уметничке области утврђене општим актом високошколске установе (став 1). Универзитет врши избор у сва звања наставника, на предлог факултета, односно друге високошколске јединице, а академија струковних студија за наставнике у звању предавача, вишег предавача и професора струковних студија, на предлог одговарајуће високошколске јединице академије струковних студија (став 2).

Чланом 67. став 1. тачка 5. Статута Универзитета у Новом Саду (Савет универзитета, 08.03.2018. године, исправка 05.04.2018. године) предвиђено је да Сенат Универзитета у Новом Саду врши избор наставника Универзитета.

Одредбом члана 2. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Новом Саду (Сенат универзитета, 23.01.2006. године, 27.12.2013. године, 03.03.2016. године, 08.09.2016. године и 07.12.2017. године) је прописано да поступак за стицање звања наставника Универзитета и за заснивање радног односа на факултету у саставу Универзитета покреће факултет под условима, на начин и по поступку који су утврђени Статутом и другим општим актима факултета (став 1). Изборно веће факултета, департмана или одсека утврђује предлог за избор у звање наставника (став 2). Факултет расписује конкурс са избор у звање наставника за ужу научну област, по правилу, за сва звања, и по правилу, за заснивање радног односа са пуним радним временом (став 3).

Чланом 3. Правилника предвиђено је да Изборно веће доноси одлуку о утврђивању предлога кандидата за избор у звање наставника на основу предлога комисије за писање извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс (став 1). Достављени извештај комисије из става 1. овог члана ставља се на увид јавности објављивањем на интернет страници Универзитета у трајању од 30 дана (став 2). Приговор на извештај комисије из става 1. овог члана доставља се у штампаном облику изборном већу у року од 30 дана од дана стављања на увид јавности (став 3). Ако

комисија не предложи ни једног кандидата пријављеног на расписани конкурс за избор у звање наставника и изборно веће усвоји такав извештај, декан о томе обавештава Сенат Универзитета и дужан је да распише нови конкурс за избор наставника (став 4). Ако изборно веће не донесе одлуку о утврђивању предлога за избор кандидата којег је предложила комисија, декан о томе обавештава Сенат Универзитета и дужан је да распише нови конкурс за избор наставника (став 5). Кандидати из става 2. и 3. овог члана имају право приговора у складу са статутом односно другим општим актом факултета, Одлука по приговору је коначна (став 6).

Чланом 4. Правилника прописано је да декан факултета доставља захтев Сенату Универзитета за избор у звање наставника на обрасцу који чини саставни део овог правилника (став 1). Уз захтев из става 1. овог члана декан доставља одлуку изборног већа о утврђивању предлога за избор у звање наставника, извештај комисије о пријављеним кандидатима на конкурс за избор у звање наставника и заснивање радног односа, као и приговоре на извештај ако је приговора било у току стављања извештаја на увид јавности (став 2).

Чланом 5. Правилника прописано је да акта факултета из члана 4. став 2. овог правилника разматрају одговарајућа стручна већа која образује Сенат Универзитета по областима наука (у даљем тексту: стручно веће) ради доношења закључка о утврђивању предлога Сенату Универзитета за избор у звање наставника (став 1). Проректор за наставу у сарадњи са стручном службом на Универзитету одређује које је стручно веће надлежно да разматра одлуку о утврђивању предлога изборног већа факултета за избор у звање наставника (став 2). Одговарајуће стручно веће процењује да ли је поднети захтев из његовог делокруга. Уколико стручно веће оцени да захтев не припада научној, односно уметничкој области за коју је надлежно о томе обавештава ректора и у договору са ректором упућује га надлежном стручном већу. Ако је поднети захтев из надлежности два или више стручних већа, захтев разматра свако стручно веће посебно, а ако стручна већа утврде различите предлоге, усаглашавају ставове на заједничкој седници (став 3). Стручно веће утврђује за сваки семестар најмање два термина у току месеца за одржавање седница. Распоред одржавања седница председник стручног већа доставља деканима факултета (став 4). Стручно веће одлучује доношењем закључка о утврђивању предлога за избор наставника већином гласова укупног броја чланова стручног већа, јавним гласањем, под условом да су на седници присутна најмање два члана стручног већа која су изабрана у звање наставника за исту или сродну научну област (став 5). Стручно веће, по правилу, одлучује на седницама. Позив за седницу са актима из члана 4. став 2. овог правилника доставља се члановима стручног већа путем електронске поште (став 6). Ако стручно веће донесе закључак којим не прихвата одлуку о утврђивању предлога изборног већа за избор кандидата у звање наставника, председник стручног већа доставља овакав закључак са образложењем разлога због којих није прихватило утврђени предлог за избор наставника, изборном већу да преиспита своју одлуку и изјасни се о наводима из образложења закључка стручног већа. Ако изборно веће потврди првобитну одлуку, стручно веће се изјашњава о новој одлуци изборног већа и председник стручног већа доставља целокупан материјал Сенату Универзитета ради доношења одлуке за избор у звање (став 8).

Чланом 8. став 1. Правилника предвиђено је да Сенат Универзитета доноси одлуку о избору у одговарајуће звање наставника, одлуку о неприхватању предлога за избор у звање наставника или закључак којим се тражи додатно појашњење одређених релевантних чињеница.

Одредбом члана 9. Правилника прописано је да са лицем изабраним у звање наставника уговор о раду закључује декан у складу са Законом о високом образовању, прописима о раду, статутом и другим општим актима факултета и Универзитета.

Имајући у виду утврђене чињенице и цитиране прописе, правилно је, по оцени суда, тужени орган одлучио да се тужила не бира у звање редовног професора за ужу научну област Педагогија на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, будући да не постоји одговарајући предлог Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду на основу којег би Сенат Универзитета могао поступити у складу са законским нормама и одредбама општих аката Универзитета у Новом Саду који се односе на избор у наставничка звања. Наиме, сходно одредби члана 4. Правилника, декан факултета доставља захтев Сенату Универзитета за избор у звање наставника и уз захтев доставља одлуку изборног већа о утврђивању предлога за избор у звање наставника. Како у конкретном случају није постојала одлука о утврђивању предлога за избор у звање, то Сенат није имао ни могућност доношења другачије одлуке. Наиме, првобитно је постојао предлог матичног факултета за избор тужиле у звање редовног професора утврђен на седници Изборног већа од 01.04.2016. године, као јединог пријављеног кандидата на конкурс расписан у децембру 2015. године. Међутим, након оспоравања предлога пред Сенатом, Филозофски факултет је спровео поновни поступак и именована је нова Комисија за припрему извештаја о пријављеном кандидату, која је предложила да се тужила изабере у звање редовног професора, али је у том поновљеном поступку, на основу наведеног Извештаја комисије, Изборно веће Филозофског факултета на седници одржаној 12. октобра 2018. године донело Одлуку којом није усвојен предлог Комисије да се др А.А. изабере у звање професора за ужу научну област Педагогија о чему је декан Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду обавестио Сенат Универзитета у Новом Саду, сходно одредби члана 3. став 5. Правилника. Како је Сенат Универзитета у Новом Саду, на својој 12. седници одржаној 23.06.2016. године донео закључак којим се укида закључак Сената Универзитета у Новом Саду са седнице одржане 12.05.2016.године у вези са избором др А.А. у звање редовног професора Филозофског факултета (тачка 13.1.1.), то је тим закључком престало правно дејство закључка донетог на 10. седници. Стога, није било основа да Сенат на седници одржаној 06.09.2018. године одлучује о предлогу који је постојао 2016. године, па су супротни наводи тужбе неосновани.

Суд је ценио наводе тужбе којима тужила указује да на седници одржаној 06.09.2018. године доношењу одлуке о њеној (не)избору није претходила дискусија, али је нашао да исти нису од утицаја законитост оспорене одлуке, будући да је тужени орган уврстио у дневни ред седнице заказане за 06.09.2018. године доношење одлуке о избору тужиле у звање редовног професора и донета одлука у свему у складу са правноснажном и извршном пресудом Основног суда у Новом Саду број П1 115/17 од 19.03.2018. године (која је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом саду Гж1 1490/18 од 09.07.2018. године), те да су и у самом записнику са одржане седнице изложени разлози за донету одлуку. У ситуацији када је Изборно веће Филозофског факултета донело Одлуку којом није усвојен предлог

Комисије да се др А.А. изабере у звање редовног професора, дакле како није било позитивног предлога за избор, околност да присутни чланови сената нису узели реч ради дискусије, не доводи у питање законитост поступка који је претходио доношењу оспорене одлуке.

Суд је ценио и све остале наводе тужбе, али имајући у виду изнето, налази да су исти без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари. Тужила није навела ниједну нову околност, нити пружила нови доказ који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао да буде од утицаја на другачију одлуку.

Суд је ценио наводе одговора на тужбу којима се оспорава судска надлежност за одлучивање по питању избора тужиле у звање редовног/ванредног професора Универзитета, јер се ради о заснивању радног односа за чије решавање је, сагласно члану 22. став 3. Закона о уређењу судова, надлежан основни суд, али је нашао да ови наводи нису основани. Ово из разлога што је одредбом члана 36. Устава Републике Србије прописано право на једнаку заштиту права и на правно средство, а одредбом члана 198. ставови 1. и 2. Устава Републике Србије прописано је да појединачни акти и радње државних органа, организација којима су поверена јавна овлашћења, орган аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе, морају бити засновани на закону, те да законитост коначних појединачних аката којима се одлучује о праву, обавези или на закону заснованом интересу подлеже преиспитивању пред судом у управном спору, ако у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита. Сходно одредбама чланова 3. до 6. Закона о управним споровима, тужбом оспорени акт Сената Универзитета у Новом Саду подлеже оцени законитости од стране Управног суда, будући да је донет од стране установе, у оквиру вршења јавних овлашћења и има све елементе акта из члана 3. Закона о управним споровима, због чега је овај суд, као надлежан и одлучивао о поднетој тужби. Стога је тужени у поуци о правном леку правилно упутио тужилу на вођење управног спора, ради заштите свог права у судском поступку. При томе, до заснивања радног односа долази тек након доношења одлуке о избору у звање професора, у смислу члана 9. наведеног Правилника.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, суд је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је, применом одредбе члана 66., члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 71/11...18/20), обавезао тужилу да туженом органу на име накнаде трошкова управног спора са законском затезном каматом сагласно одредбама члана 277. став 1., 278. и 324. Закона о облигационим односима (“Службени лист СФРЈ, бр. 29/78, 39/85, 45/84 и 57/89 и “Службени лист СРЈ бр. 31/93...44/99), а у складу са одредбом члана 3. Закона о затезној камати (“Службени гласник РС”, бр. 119/12) исплати износ од 16.500,00 динара на име састава одговора на тужбу од стране пуномоћника

сагласно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, бр. 121/12...37/21) и опредељеном захтеву пуномоћника туженог органа, те је одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде. Суд туженом није признао трошкове у износу од 8.250,00 динара на име разматрања списка предмета од стране пуномоћника адвоката, налазећи да тај трошак није био потребан ради вођења овог управног спора, у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, нити у списима предмета има доказа да је ова радња извршена. Сходно тарифним бројевима 28. и 29. Таксене

тарифе Закона о судским таксама (“Службени гласник РС”, број 28/94...95/18), такса на одговор на тужбу се у управном спору не плаћа.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 18.05.2022. године, III-3 У. 19711/18

Записничар
Соња Медих, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Николић Врбашки, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СС